ಅಧ್ಯಯನ– VII

ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ (ಕಾನೂನು)

ಕಾನೂನನ್ನು ನೀಡುವುದೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ – ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ದೈವೀಕ ಕಾನೂನು ಜೀವದ ಕಾನೂನನ್ನು ಪತನಗೊಂಡ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ – ವಿಮೋಚನೆಯು ಕಾನೂನಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೃಪೆ – ಕ್ರಿಸ್ತನ ಒಂದು ತ್ಯಾಗದಿಂದ ನೂತನ ಒದಂಬಡಿಕೆಯು ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನು ನೆರವೇರಿತು – ಸಿನಾಯಿಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾನೂನು ಐಹಿಕರಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ – ನೂತನ ಒದಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನು – ಇದರ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂತರುಗಳು ಪ್ರಗತಿಹೊಂದಿದರು – ದೈವೀಕ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದವರು ಮತ್ತು ಭಿನ್ನತೆಯುಳ್ಳವರು – ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕಾನೂನಿನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದು – ಗುರಿಹಿಡಿದು ಓಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದು – ಸ್ವರ್ಣ ನಿಯಮ – ವಿಮೋಚನೆಯ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕಾನೂನು

ಯಾವುದೇ ದಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಿಯು ನೀಡುವ ಕಾನೂನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವವರು ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ನೀಡುವಿಕೆಯು ಅದರ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಹಾ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾನೂನು ಸದಾ ಅದರ ದಂಡನೆಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಆತನ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಶಾಪವೆಂಬ ದಂಡನೆಯುಂಟಾಯಿತೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ನಿಯಮವು ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾವು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಆತನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಂದ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ಎಂದು ದಂಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಏದೇನಿನ ಪಾಪವು ದೇವರ ಆಪ್ಪಣೆಯ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮರಣದಂಡನೆ ಎಂಬ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪು ಆದಾಮನ ಮೇಲೆ ಬಂತು ಮತ್ತು ಇದು ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆತನ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು ಆತನು ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ತಿಳಿದೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಕಾನೂನಿನ ಧಾರಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವೆಲ್ಲವೂ ಕಾನೂನನ್ನು ನೀಡುವವನದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಾಮನು ಕಾನೂನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದನ್ನು. ಆತನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯ ಅವಕಾಶವಿತ್ತಿಲ್ಲ – ಯಾವ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನಾಗಲೀ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ದಂಡನೆಯು ಆತನ ಮೇಲೆ ಬಂತು.

ನಮ್ಮ ಆದಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ದೇವರು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿದ ಅಥವಾ ಬೇರೆರೀತಿಯಾದ ಯವುದೇ ಲಿಖಿತ ರೂಪದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ದಾಖಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಸಮರ್ಪಕನಾಗಿದ್ದ ಆದಾಮನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂಬುದು ಮತ್ತು ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ವಿಫಲತೆಹೊಂದಿದನು ಹಾಗೂ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಪಡೆದನೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನವ ಬಲಹೀನತೆಗಳ ಕಾರಣ ಯಾರೂ ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನುಗಳು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಅಥವಾ ಶಿಲೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಲಿಖಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯ ಬರಹವು ಮಾನವನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸದಿರುವುದು ತಪ್ಪು. ಇವು ನೈತಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯಗೊಂಡಿದ್ದು ದೈವಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು– ತಪ್ಪು ಮತ್ತು ಸರಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು – ಸಮರ್ಪಕ ಶರೀರ ರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯಮ ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಗಳು ಆತನಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ದೇವ ದೂತರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದು ಅವು

ಆದಾಮ ಹವ್ವರ ಸೃಷ್ಟಿರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವರು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಒಲವುಳ್ಳವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನೀತಿವಂತರಾಗಿದ್ದು, ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆಡೆಗಿರುವ ಋಣದ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ಧಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿದ್ದರು. ಆತನು ತಮಗೆ ಏನನ್ನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಯೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾವ ನೆಪವಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಅನನುಭವ ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕರುಣೆ ದೊರೆಯಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಯಾವ ದಂಡನೆ ಉಂಟೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಹಿಕೆ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯು ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪಾದ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗಗಳು ಯಾವುದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವುದು ಸರಿಯಾದುದು ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಅವಿಧೇಯರಾಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ಅನರ್ಥಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದು . ಆದುದರಿಂದ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಆದಾಮನು ಮೋಸಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ಈ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಮಾಡಿದನು. ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಶಾಪವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಮರಣವೆಂಬ ಈ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಆತನಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು (ಆದಿ ೨:೧೭ ನೋಡಿರಿ).

ಇಂದು ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಈ ಲೋಕವು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆದಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗಿದ್ದ ದೇವರ ಸ್ವಾರೂಪ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪು ಮತ್ತು ಸರಿಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಅಂತದೃಷ್ಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾದುದನ್ನು ಅವರು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ದೇವರ ನಿಯಮಗಳು ಕಳೆದ ಸುಮಾರು ಆರು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಅಧಿಕಾರವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೊಡೆದುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದೇವರು ಕೆಲವೊಂದು ಮಾನವ ಕುಟುಂಬಗಳೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಸಂಪರ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೂಲ ನಿಯಮವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆಯ ವಿವಿಧ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಳವಾಗಿ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಹೆಚ್ಚು ನಾಗರೀಕತೆಯುಳ್ಳ, ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವಿರುವ ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ವಿವಿಧ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ನಿರ್ಣಯಗಳ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಭರವಸೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹೋಗಲು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದೈವಿಕ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟಮಾನಗಳ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ತಪ್ಪು ಸರಿಗಳ ನಮ್ಮ ಅಂದಾಜನ್ನು ನಾವು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ದೈವಿಕ ಗುರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕೆಲವು ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯ ಕ್ರೈಸ್ತೇತರರಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅಪಕ್ವವಾದ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇವುಗಳು ಮಾನವನು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ದೈವ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗಿನ ಮೂಲ ನಿಯಮಗಳ ಬಾಗಿದ ಮತ್ತು ತಿರುಚಿದ ಉಳಿಕೆಗಳು. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಕ್ರೈಸ್ತೇತರಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ – **“ ಹೇಗೆಂದರೆ ಅವರು ಧರ್ಮಸಾಸ್ತ್ರದ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸಹಾ ಸಾಕ್ಷಿ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ ; ಅವರ ಯೋಚನೆಗಳು ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಂತೆ – ಇದು ತಪ್ಪೆಂದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ ”** (ರೋಮ ೨:೧೫).

ಜನರಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೂ, ಅಪರಾಧಿಗಳಲ್ಲದವರಿಗೂ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನುಗಳು ಉಂಟು. – (೧) ನಾಗರೀಕತೆಯ ಕಾನೂನುಗಳು, ಇವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರಿಗೆ ಇವು ಜೀವದ, ಶಾಂತಿಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮುಂತಾದವುಗಳ ಖಾತರಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ . ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸದವರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. (೨) ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳು ನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದ ಹೊರತು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಠೋರವಾಗಿವೆ ; ಲೌಕಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದರಂತೆ ದೈವೀಕ ಕಾನೂನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ. ಆದಾಮನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಗಾದ ಮೂಲ ನಿಯಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಜೀವನ, ಶಾಂತಿ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೂ ಸಂತೋಷಗಳೂ ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಇವುಗಳೂ ಆತನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಖಾತರಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅವಿಧೇಯನಾದಾಗ "ನೀನು ಸತ್ತೇ ಹೋಗುವಿ" ಎಂಬ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಆತನಿಗೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಈ ದಂಡನೆಯು ಆತನ ಸಂತನದವರ ಮೇಲೂ ಬಂತು. ಆದುದರಿಂದ ಆದಾಮನ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ಸಮಯದಿಂದಲೂ ಆತನು ಒರ್ವ ಪಾತಕಿ, ಒರ್ವ ಅಪರಾಧಿ, ಈ ಹಿಂದೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ವಂಚಿತನಾದವನು, ತನ್ನ ಏದೇನಿನ ಮನೆಯಿಂದಲೂ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಸಾಂಗತ್ಯದಿಂದಲೂ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವನು. ಇನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸದೇ ಇದ್ದ ಭೂಮಿಯು ಆತನ ಸುಧಾರಣಾ ಗೃಹವೂ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ ಎಂಬ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಾರಾಗೃಹವೂ ಆಯಿತು. ಈ ವರೆಗೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾನೂನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು. ಅಂದರೆ ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆತನಿಗೆ ಜೀವನದ ಯಾವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡುದಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆತನಿಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. . ಆತನು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಜೀವದ ನಿಯಮದಡಿ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಜೀವದ ನಿಯಮದಡಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಅತಹ್ವಾ ಅವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಾಗಲೀ, ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂಧಿಗಳು. ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣವು ಸಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಅವರುಗಳನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವವರ, ಪೀಡಿಸುವವರ ಮತ್ತು ಸೆರೆ ಕಾವಲಿನವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ಮೂಲ ಕಾನೂನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಜಾರಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ಅವರುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ತನ್ನ ಪ್ರತೀಕಾರವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದಾದರೆ ಅವರು ಹೇಗಾದರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಸ್ವಭಾವಿಕ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸೆರೆಯ ಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಇದರಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವದನ್ನು, ಅದರ ಆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲಾ ರಭಸವನ್ನೂ ಅವರು ಪಾಪವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಹು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅವಮಾನವನ್ನೂ ಮರಣವನ್ನೂ ತರುವುದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸರಿಯಾದುದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವಾಗ ಯಾವುದೂ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಇಂಗಿತವನ್ನು ನೀಡದಿದ್ದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೆರೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರು ನಮ್ಮ ಪತನದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಂದು ಜೀವದ ಕಾನೂನನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ನ್ಯಾಯವಾದ ದಂಡನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆ ದಂಡನೆಯ ತೀರ್ಪು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮರಣದಿಂದ ಬಿಡಿಗಡೆ ಗೊಳಿಸಲು ಪಾಲಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನನ್ನೂ ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾಃ ಯಾವುದೇ ಜುವದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾನವ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಮುನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಕಾನೂನಿನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಶಾಪ ಅಥವಾ ಖಂಡನೆಯುತೆರವುಗೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ನಂತರ ಕೆಲವು ಶರತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವ ಇತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಪರಿಹಾರ

ಮತ್ತು ವಿಧಿಸಿದ ತೀರ್ಪು ರಾದ್ದಾಗಿ ಅದು ಜಾರಿಯಾಗುವರೆಗೂ ಸಲ್ಲ. ದೇವರು ಆದಾಮನಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆತನು ತನಗಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಸಂತಾನದವರಿಗಾಗಿಯೂ ಕಳಕೊಂಡದರ ಬದಲಾಗಿ ಮಾನವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವದ ಮತ್ತೊಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಂಥಾಃ ಪರಿಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ಈ ವಾಗ್ಧಾನವು ಕೇವಲ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ತಳಹದಿಗಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗುವುದಾಗಿದ್ದು ಆದು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಗಳಾದ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬವು ದೇವರ ವಾಗ್ಧಾನಗಳ ಬಲದ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿದ್ದು " ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಬಂಧಿಗಳು' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯು ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ***"ಈಕೆಯ ಸಂತಾನವು ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಜಜ್ಜುವುದು, ನೀನು ಅದರ ಹಿಮ್ಮಡಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚುವಿ"*** (ಆದಿ ೩:೧೫) ಎಂದು ಆ ಸರ್ಪವನ್ನು ಆತನು ಶಪಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅಂಧಕರವಾದ ರೂಪಕಾತ್ಮಕ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ಸೈತಾನನ ಶಕ್ತಿಯು ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗುವ ಮತ್ತು ಆದಾಮನ ಸಂತಾನದವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಜಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಈ ಆದಾಮನ ಸಂತಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನೆರವೇರಿತು. ಮಾನವನನ್ನು ಕೆಳದರ್ಜೆಗೆ ತಳ್ಳಿದ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ದೇವರ ತನ್ನ ಏಕ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಆತನ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು ಆ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಸಂತಾನನ ಸದಸ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರ ಪರವಾಗಿ ಮರಣವನ್ನು ಸವಿದನು, ಎಲ್ಲರ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು, ಎಲ್ಲರ ಮೇಲಿದ್ದ ಶಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜೀವದ ಕಾನೂನು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಇದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ.ಜೀವವೆಂಬ ಬಹುಮಾನವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ, ದೇವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮರಣದಂಡನೆಯಿಂದ ವಿಮೋಚಿಸುವ ಸಮಯವು ಬರುವ ಮೊದಲು ಆತನು ಅಬ್ರಹಾಮ ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರೆಂದು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಆತನ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಮೊದಲಿಗೆ ಅಬ್ರಹಾಮ, ಇಸಾಕ ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ತನ್ನ ಔದಾರ್ಯ ಪೂರಕವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಿಂದಲೇ ಇಂಥಾಃ ಪ್ರಕಟನೆ ಹೊರಬಂದದ್ದು ಬಹಳ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದುದು. ಒಂದೋ ಶಾಪ ಅಥವಾ ದಂಡನೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಈ ಕಾರ್ಯ ನ್ಯಾಯದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶ್ವದ ಪರಮೋಚ್ಛ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಇತ್ತು ಅದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವುದಾದಾಗ್ಯೂ ಜನಾಂಗದ ಅರ್ಹರಾದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೀತಿಯುತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂಲ ಪಿತೃಗಳು ಈ ವಾಗ್ಧಾನಗಳಿಂದ ಆನಂದಭರಿತರಾದರು ಮತ್ತು ಸತ್ತವರು ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಂಡು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಿರುವ ಭಾವೀ ಜೀವನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರಿಗೆ ಆಗುವ ಲಾಭ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಈ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಿನಾಯಿ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದನು. ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಆ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಾಗ್ಧಾನಗಳೂ ಅವರದಾಗುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆ ಕಾನೂನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ, ಸರಿಯಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆಗಳೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿವೆ ಎಂದು

ಮಾನ್ಯಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಪತನಗೊಂಡವರು, ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟರು, ಅಸಮರ್ಪಕರು ಆದ ಕಾರಣ ಮೊದಲಿಗೆ ಮೋಶೆ ಮುಂತಾದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯನ್ನು ವರ್ಷಕೊಮ್ಮೆ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾನೂನನ್ನು ಪರಿಪಾಲುವ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸಂತತಿಯಿಂದ ಸಂತತಿವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಮೋಶೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸಂಕೇತಿಕ ಯಜ್ಞಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಈ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಅಶಕ್ತರು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಏದೇನ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ದಹಿಕ ಬಲಹೀನತೆಗೆ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಮಗೆ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಆದಾಮನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಆತನು ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಪಾಲಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆತನ ಸಂತಾನವು ಈ ಮಧ್ಯೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಪತನಗೊಂಡಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪತನಗೊಂಡ ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿತ್ತು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಅಪೋಸ್ತಲನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಯಹೂದ್ಯನೂ ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ಯೇಸುವು ಮಾತ್ರವೇ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದನು ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಮಾತುಗಳೇನೆಂದರೆ ***"ಯಾವನಾದರೂ ನೇಮ ನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಪಾಪದ ಅರುಹು ಉಂಟಾಗುತ್ತದಷ್ಟೆ"*** (ರೋಮ ೩:೨೦). ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದೆ :(೧) ಪತನಗೊಂಡ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಹೊಂದಲಾರರು. ಮತ್ತು (೨) ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಮಾತ್ರವೇ ಸಮರ್ಪಕನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಅಸಮರ್ಪಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಪಾಲಿಸಲಾಗದ್ದನ್ನು ಆತನು ಮಾತ್ರವೇ ಪಾಲಿಸಿದನು ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಬ್ರಹಾಮನೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಏಕೈಕ ವಾರಸುದಾರನಾದನು ಎಂದು ಇದು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈತನು ಮುಂತಿಳಿಸಿದ ಅಬ್ರಹಾನ ಸಂತಾನವಾದನು ಮತ್ತು ಆತನ ಮೂಲಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಪೂರೈಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂತಾನದ ವಾಗ್ದಾನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ರದ್ದಾಯಿತು. ಪರಂತು, ನಾವು ಈ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಹಿಂತುರಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡುವಾಗ ಕೆಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಗಿದೆ – ವಾಗ್ದಾನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬರುವಂತೆ ಅದು ಒಂದು ಆತ್ಮೀಕ ಸಂತಾನವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಕೆ ಒಂದು ಲೌಕಿಕ ಸಂತಾನವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ –***"ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆಯೂ, ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಉಸುಬಿನಂತೆಯೂ ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು"*** (ಆದಿ ೨೨:೧೭).

ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದದ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ; ಆದರೆ ಆತನು ತೆರೆದು ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವ ದೈವಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆತನು ಲೌಕಿಕ ಸಂತಾನದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಅಂದರೆ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭೂಲೋಕದ ಆಯುಧ ಅಥವಾ ನಿಯೋಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಲೌಕಿಕ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಿಗಿರಿಸಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸುವಂತೆ

ಕ್ರಿಸ್ತನ ದ್ವಿತಿಯಾಗಮನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದಾಗ ಸ್ವಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಕಾದು ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ **" ದೇವರು ವರಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕೂ ಜನರನ್ನು ಕರೆದದ್ದಕ್ಕೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವವನಲ್ಲ" " ಆದರೂ ಅವರು ತಾನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಪಿತೃಗಳ ವಂಶಸ್ಥರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀಯರೆಂದು ಎಣಿಸಿದ್ದಾನೆ" " ಅವರು ಈಗ ಅವಿಧೇಯರಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಮಗೆ ದೊರಕಿದ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು" "ದೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಉದ್ಧೇಶವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವಿಧೇಯತೆಯೆಂಬ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದಾನೆ" ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಿಡಿಸುವವನು ಚಿಯೋನಿನಿಂದ ಹೊರಟುಬರುವನು ಎಂಬ ಸಂದೇಶವು ಮೊದಲಿಗೆ ಯಾಕೋಬನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಹೀನತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು. ಆಮೇಲೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಜನವೆಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವುದು"** (ರೋಮ ೧೧: ೨೬–೩೨ ನೋಡಿರಿ).

ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಪ್ರಥಮ ಆಗಮನದವರೆಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪತನ ಸೆರೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ನಿಯಮವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ನಾವು ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ತ್ವರೆಪಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಮೂಲ ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮರಣವು ನಿಶ್ಚಯ, ಇದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಯಾವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೂ ನಮಗಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಠೋರತೆಯನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇದು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಮೋಶೆಯು ಗೌರವಿಸಿ ಅದು ಬೇರೆ ಯಾವ ಜನರಿಗಾಗಲೀ, ಜನಾಂಗಕ್ಕಾಗಲೀ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ***" ಆತನು (ದೇವರು) ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ಸಂಗಡ ಈ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಜೀವದಿಂದಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡಲೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದನು"*** (ಧರ್ಮೋ ೫:೩). ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಆ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅವರು ಈವರೆಗೆ ಲಾಭವಾಗಿ ಪಡೆದರೆಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೂ, ವಿಮೋಚಕನೂ ಆದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೊರತಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದರು. ನಾವೀಗ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ನಿಯಮವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸೋಣ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ನಿಯಮದ ಸಿನಾಯಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಸಿನಾಯಿ ನಿಯಮದ ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದರೆ ***" ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಣದಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು _. . . . ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನನ್ನು ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು"*** (ಮಾರ್ಕ ೧೨:೨೯) ಎಂಬುದೇ. ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದನೆಂದರೆ ಆತನ ಪ್ರೀಯ ಮಗನು ಆತ್ಮೀಕ ವೈಭವಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಅಸಮರ್ಪಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗನಾಗಿ ಮಾನವರ ವಿಮೋಚಕನಾದನು. ಇದು ಬಲವಂತ ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗೂ ತಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿತ್ತು ; ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಅದರಡಿಯಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

"ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನನ್ನು ಪೂರ್ಣಹೃದಯದಿಂದಲೂ, ಪೂರ್ಣಪ್ರಾಣದಿಂದಲೂ, ಪೂರ್ಣಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ , ಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥಾಃ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಜೀವ ತೆರಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಲಾರರು. ಇದು ದೇವರ ಯೋಜನೆಗೆ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಉದಾರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಮಾನವ ಯಜ್ಞವನ್ನಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹೌದು! ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಿದನು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಬರೆದದೆ- ***"ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವು"*** (ಕೀ ೪೦:೮). ತನ್ನ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಜನನದಿಂದಾಗಿ ಸಂಬಧ ಪಟ್ಟ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಅಂಶ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ಪ್ರೀತಿಸದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ವಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆ ಮಾನವರನ್ನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದದರಿಂದಲೇ ಅಂಥಾಃ ಅರ್ಪಣೆಯು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಮಾನವನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಈ ಅರ್ಪಣೆಯು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾವು ನೋಡುವಂತೆ ಆತನು ಜನಿಸಿದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಶರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾದ ಸಂಭವಗಳಾಗಿವೆ. ಆತನು ಮರಣದ ವರೆಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗದ ಹೊರತು ಅಬ್ರಹಾಮನ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ವಾರಸುದಾರನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ಆತನ ಮರಣದಿಂದ ಆತನು ಅಬ್ರಹಾಮನ ವಾಗ್ದತ್ತ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನು, ಸಮರ್ಥನು ಮತ್ತು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಅರ್ಹನು ಎಂದು ರುಜುವಾತಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿಯ ನೆರವೇರಿಕೆ ಸಹಾ ಆಯಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮೂಲ ಮರಣದಂಡನೆಯಿಂದ ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂತಾನದವರ **ವಿಮೋಚನೆ.** ದೈವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಒಂದೇ ಸಮರ್ಪಣೆಯಿಂದ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದವು. ಪರಂತು ನಾವು ಎರಡರ ನಡುವಣ ವತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮರಣ ಪರ್ಯಂತ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆ ಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ದೈವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅದೇ ಮರಣದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆತನು ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯೊಂದರ ಹೊಣೆಹೊತ್ತನು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಯು ನಾವು ಕಂಡಂತೆ ಆತನ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ರುಜುವಾತುಗೊಳಿಸಿತು. ಆದರೆ ಈ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಮರಣದಂಡನೆಯು ಜನಾಂಗದ ಮೇಲಿದ್ದು ಆ ಮೂಲ ದಂಡನೆಯು ತೀರದ ಅಥವಾ ರದ್ದುಗೊಳಿಸದ ಹೊರತು ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವುಂಟಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಆ ಸಂತಾನವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೂ ಮರಣವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ಜೀವವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ನೀಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅ ವರೆಗೆ ಮರಣವೆಂಬ ದೇವರ ದಂಡನೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿತ್ತು. ದೇವರು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವರನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆಡೆ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಉದ್ಧರಿಸಲು ವಿಮೋಚಕನಿಗಿರುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಆದರೆ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನಿಗಾಗಿ ಆ ಮೂಲಕ ಆತನ ಇಡೀ ಸಂತಾನದವರಿಗಾಗಿ ಈಡುಬಲಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಭವಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ದೇವರ ಹಿಡಿತವು ಎಷ್ಟೋ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ! ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ್ದೇವೆ*

---

* ಸಂಪುಟ v ಅಧ್ಯಾಯ xiv , xv ನೋಡಿರಿ.

ನಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿಯ ಅಧ್ಯಯನವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದೆ. ಸಿನಾಯಿ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಂತಾನದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಉಳಿದ ಜನರು ದೇವರಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವ

ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದೆ, ಉತ್ತೇಜನವಿಲ್ಲದೆ, ವಾಗ್ದಾನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆಮಾರಿಗಳಂತೆ, ಅಪರಿಚಿತರಂತೆ, ಪರಕೀಯರಂತೆ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟರು (ಎಫೆಸ ೨:೧೨ ನೋಡಿರಿ) ಸಿನಾಯಿಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಹೊಣೆ ಉಂಟೆಂದೂ ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ (ಇಬ್ರಿಯ ೭:೨೨ ನೋಡಿರಿ) ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಿಂದ ಫಲೋತ್ಪಾದಕವಾಗಿದೆ. ಈ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಕಾರ್ಯಸಾಧಕವಾಗಿದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ, ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಸಿನಾಯಿ ಕಟ್ಟಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿದ್ದಂತೆ ಈ ನೂತನ ನಿಯಮವೊಂದು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಒದಂಬಡಿಕೆಯು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಎರಡನೆಯ ಆಗಮನದ ವರೆಗೆ ಇದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೀಗತಾನೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ಐಹಿಕರಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಈ ನೂತನ ಒಡಂಭಡಿಕೆಯ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆವ ಮಾನವಕುಲದ ಮೊದಲಿಗರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮೂಲ ಶಾಪದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಶಾಂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿಮೋಚಕನಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿದೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಧೇಯತೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮೂಲ ದಂಡನೆಯಿಂದ ಸಂಧಾನವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಅದಕ್ಕೂ ಮೇಲಾಗಿ ಇದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ದಂಡನೆಯನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಐಹಿಕರಾದ ಇಸ್ರಾಯೆಲ್ಯರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಪಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಒದಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಜನಾಂಗವೂ ಇನ್ನೂ ವೇದನೆಪಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಲಹೀನತೆ ಮತ್ತು ಅಸಮರ್ಪಕತೆಗಳಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ವಿಮೋಚನೆ ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹ್ಯಾಗಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಾನಸಿಕ, ನೈತಿಕ, ದೈಹಿಕ ಮರಣ ಮೂಂತಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾನವನ ಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಪಕತೆಗೆ ಮೇಲೆತ್ತಲಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಸರ್ವಶಕ್ತನ ಮುಂದೆ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಶಕ್ತರಾಗುವರು ಮತ್ತು ಆತನ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಕಾನೂನುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಗುಣನಡತೆಯನ್ನು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಕಲ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಉದ್ಧೇಶಿಸಿರುವ ದೇವರ **ಎಲ್ಲಾ** ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಯಾರ ಕಿವಿ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಕೃಪೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸ್ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರೆಲ್ಲರ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಮತ್ತು, ಆಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು ಸಂಧಾನದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾನೂನು

ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಂದು ಕಾನೂನಿದೆ. ಇದೇ ದೇವರ ಅದೇ ಬದಲಾಗದ ಕಾನೂನಾಗಿದ್ದು ವಿವಿಧ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ಪಾಪದ ವಿರುದ್ಧ ದೇವರ ವಿರೋಧವನ್ನು ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ದೇವರ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸಾರುವ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿರಪೇಕ್ಷವಾದ ಮಟ್ಟವು ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಮುಂದೆ ಸದಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಮಟ್ಟದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುವುದು ; ಆದರೆ ವಿಧೇಯರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆತನ

ಬಲಹೀನತೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಆತನ **ಭತ್ಯ** ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಈ ಬಲಹೀನತೆಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ಆಶೀರ್ವಾದದಾಯಕ ಪುನಃವಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ವಿಧೇಯತೆಯೆಡೆಗೆ ಹಾಕುವ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ ***"ನಾನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ವಂಶದವರೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಹೀಗಿರುವುದು – ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಡುವೆನು, ಅವರ ಹೃದಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವೆನು . . . . ಅವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ತರುವುದಿಲ್ಲ"*** (ಇಬ್ರಿಯ ೦೮:೧೦–೧೨ ಮತ್ತು ಯೆರೆಮೀಯ ೩೧: ೩೪) .

ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಕ್ರಮೇಣವಾದ ಕ್ರೀಯೆ ; ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಹಿಂದೆಳೆಯುವ, ಇಚ್ಚಿಸುವ ಮಾನವರ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಬರೆಯುವ ಕ್ರಮೇಣವಾದ ಕ್ರೀಯೆಯನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾನವರ ಗುಣನಡತೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಕೇವಲ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆಡಳಿತದ ಆ ಮಹಾ ಸುದಿನದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ನುಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಪುನಃವಶವಾಗಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ***"ಆ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು*** (ಪುನಃ ಬರೆಯಲ್ಪಡುವ ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮವೂ)***ನಮ್ಮ ಜನರೊಳಗಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವನು"*** (ಅ.ಕೃ. ೦೩:೨೩) ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು.

ನಾವೀಗ ಹಿಂತಿರುಗೋಣ. ಇದುವರೆಗೆ ನಾವು ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಲಿರುವ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಿದಾತನು ಮಹಾ ಪ್ರವಾದಿಯಂತೆ, ಮಹಾ ಬೋಧಕನಂತೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವನು, ಪುನಃವಶದ ಪ್ರಕ್ರೀಯೆಯ ಮೂಲಕ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವನು ಜನರ ಹೃದಯಗಳ ಮೇಲೆ ದೈವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಬರೆಯುವನು. ಅದಾಗ್ಯೂ ಈಗ ನಾವು ದೇವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದ ನಂತರ ರದ್ದಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಉಧ್ಘಾಟನೆಗೊಂಡದ್ದು ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮಧ್ಯಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು? – ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತೋ? ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ನಿಯಮವು ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆಯೋ? ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಮಧ್ಯಕಾಲವಾದ ಸುವಾರ್ತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಈಗ ಒಂದು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ನಾವಿ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು – ***" ವಾಗ್ದಾನದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದಾತನು ಹುಟ್ಟಿಬರುವ ತನಕ ದೇವರು ಇಂಥಿಂಥದು ಅಪರಾಧವೆಂದು ಅದನ್ನು ವಾಗ್ದಾನಗಳ ತರುವಾಯ ಸೇರಿಸಿದನು"*** (ಗಲಾತ್ಯ ೦೩:೧೯). ಧರಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಯು ಸಿನಾಯಿಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯ ಮೂಲಕ ನೀಡಲಾಯಿತು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚಾದ ನಿಯಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಈ ನಿಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ– ***"ದೇವರು ಮೊದಲು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನೂರ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಧರ್ಮಸಾಸ್ತ್ರವು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಆ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ"*** (ಗಲಾತ್ಯ ೩:೧೭).

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನೆರವೇರಿದ ಮೇಲೆ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಮೂಲ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಲ್ಪಡುವ ಮೊದಲು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದೇ ಅಬ್ರಹಾಮನ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಕೊಂಡಿತು .

ಅಬ್ರಹಾಮನ ವಾಗ್ದಾನ ಅಥವಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ – ***“ ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಂತಾನದ ಮೂಲಕ ಭೂಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲದವರಿಗೂ ಆಶೀರ್ವಾದವುಂಟಾಗುವುದು”*** (ಆದಿ ೧೨:೩ ನೋಡಿರಿ). ಈ ವಾಗ್ದಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸಂತಾನವು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೀಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ – ***“ ದೇವರು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೂ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆತನು ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಸೂಚಿಸದೆ ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬನನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಒಬ್ಬನು ಕ್ರಿಸ್ತನೇ”*** (ಗಲಾತ್ಯ ೩:೧೬) ***“ ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನವರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿಯವರೂ ವಾಗ್ದಾನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಬಾಧ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ”*** (ಗಲಾತ್ಯ ೩:೨೯) .

ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ “ಸಹೋದರರೇ, ಇಸಾಕನಂತೆಯೇ ನೀವೂ ಸಹಾ ವಾಗ್ದಾನದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ” ಎಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಪುನಃ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆತನು ಆತ್ಮೀಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೂ, ಸ್ವಭಾವಿಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೂ ಇರುವ ವತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ.– “ ನಂಬುವವರೇ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ” (ಗಲಾತ್ಯ ೩:೭) ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಯಾಕೋಬನ ದೈಹಿಕ ಮಕ್ಕಳು ವಾಗ್ದಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಬ್ರಹಾಮನ ವಾಗ್ದನದ ಸಂತತಿಯವರಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮಕ್ಕಳು ಸಂತತಿಯವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅಬ್ರಹಾಮನು ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯ ಪ್ರತಿರೂಪದಂತಿದ್ದಾನೆ, ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸಾರಳು ಈ ಮೂಲ ವಾಗ್ದಾನದ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿದ್ದು ಆಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಆಶೀರ್ವಾದವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹೊರಟಿತು ಎಂದು ಆತನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾರಳು ಬಂಜೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸಂತತಿಯನ್ನು ತರುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲಳಾಗಿದ್ದಳು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನವು ಸಹಾ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬರಡಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸತ್ತವರಿಂದ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಹೊಂದಿದಾಗ ವಾಗ್ದಾನದ ಸಂತತಿಯನ್ನು ತರುವುದಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿಯ ಅಧಿಪತಿಯು ಜನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಅಚಿತಿಮದಲ್ಲಿ ಇಸಾಕನ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಗ್ರ ಶರೀರವು ಆತ್ಮೀಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿಮೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು (ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು). ಈ ಸಂತಾನವು ಬಂದ ಮೇಲೆ ವಾಗ್ದಾನವು ಅಥವಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಪೂರೈಸಲ್ಪಟ್ಟು ಭೂಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಆಶಿರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಮೂಲ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಬರಡಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಸಿನಾಯಿ ಅಥವಾ ಯೆಹೂದ್ಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ. ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳಂತಲ್ಲದ, ಮೂಲ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಪೂರೈಸದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಐಹಿಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಸಾರಳ ದಾಸಿಯಾದ ಹಾಗರಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರೂಪಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಆಕೆಯ ಮಗನಾದ ಇಷ್ಮೇಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಾಸಿಯ ಮಗನು ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯ ಮಗನೊಡನೆ ವಾರಸುದಾರನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕರ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. (ಆದಿ ೨೧:೧೦ ಮತ್ತು ಗಲಾತ್ಯ ೪:೩೦ ನೋಡಿರಿ). ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಮೂಲ ವಾಗ್ದಾನದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ . ಅದು ಆತ್ಮೀಕ ಸಂತಾನಕ್ಕಷ್ಟೇ ದೊರೆಯುವುದು ಎಂಬುದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಿವರವಾಗಿಯೂ. ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಗಲಾತ್ಯ ಅನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅರಹಾಮನ ಮೂಲ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ವಾರಸುದಾರರಾಗಲು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಯೆಹೂದ್ಯರಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ತಪ್ಪಾದ ಬೋಧನೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಈ ವಾಗ್ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪೌಲನು ಯಾರು ಯಾರು ಇನ್ನೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಪೌಲನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅಬ್ರಹಾಮನ ಆತ್ಮೀಕ ಸಂತತಿಯು ಇಸಾಕನಂತೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಷ್ಮಾಯೇಲನು ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಈ ವಾಗ್ವಾದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಮೊದಲಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಯಾವ ಅನ್ಯನಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಸಿನಾಯಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅಂಥವನು ತನ್ನನ್ನು ಅಬ್ರಹಾಮನ ನಿಜವಾದ ಸಂತತಿಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇಸ್ಮಾಯೇಲನ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ – ***"ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರದಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿರಿ ; ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿ ನೊಗದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ನೋಡಿರಿ ಪೌಲನೆಂಬ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಒಂದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ – ನೀವು ಸುನ್ನತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸುನ್ನತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ – ನೀನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದೀ ಎಂದು ತಿರುಗಿ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾರು ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ನೀತಿವಂತರಾಗಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಅಗಲಿಹೋದರು. ಕೃಪಾಶ್ರಯದೊಳಗಿಂದ ಬಿದ್ದುಹೋದರು"*** (ಗಲಾತ್ಯ ೫: ೧–೪) .

ಆಗ ನಾವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅದರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಮೂಲ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿಯಾಗಿದ್ದು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಸಂಧಾನ ಮತ್ತು ಪುನಃವಶದಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕರ್ತನು ಮತ್ತು ಅಪೋಸ್ತಲನು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಕೆಲವು ಸಮಯ ಪೂರ್ಣ ನಿಲುವಿನ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಅಂದರೆ ಶಿರವು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು, ದೇಹವು ಸಭೆಯನ್ನು, ಅಂಗಾಗಗಳು ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. (ಎಫೆಸ ೦೪:೧೬, ಕೊಲಸ್ಸೆ ೦೧:೧೮ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಅದುದರಿಂದ, "ಸಹೋದರರೇ. ಇಸಾಕನಂತೆಯೇ ನೀವು ಸಹಾ ವಾಗ್ದಾನದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಪ್ರತಿಸಂಕೇತನಾದ ಇಸಾಕ. ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ ಶಿರಸ್ಸು" ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ಮದಲಿಂಗನಂತೆಯೂ, ಆತನ ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರವಾದ ಸಭೆಯನ್ನು ಮದುವೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಪೋಸ್ತಲರು ಸಹಾ ಇದೇ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ –***" ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬ ಒಬ್ಬನೇ ಪುರುಷನಿಗೆ ಶುದ್ಧ ಕನ್ಯೆಯಂತೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಆತನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿದೆನಲ್ಲಾ"*** (೨ ಕೊರಿ ೧೧:೨) ***" ಅದು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೋಸ್ಕರ ಅಲಂಕೃತಳಾದ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಂತೆ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು"*** (ಪ್ರಕ : ೨೧:೨) ***ಎಂತಲೂ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.*** ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಭೆಯ ಮದುವೆಯ ಇದೇ ಚಿತ್ರಣದ ಪ್ರತಿರೂಪವು ಅಬ್ರಹಾಮನು ತನ್ನ ಸೇವಕನಾದ ಎಲಿಯೇಜ಼ರ (ಆತನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದಾನೆ)ನನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಇಸಾಕನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. (ಆದಿ ೨೪:೨ ನೋಡಿರಿ). ರೆಬೆಕ್ಕಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇಸಾಕನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆಕೆ ಆತನ ಪತ್ನಿಯಾದಳು. ನಾವು ಸಹಾ ದೇವರಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಕೆಡಿಸಲಾಗದ, ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಲಾಗದ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಅಳಿಸಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೂ ಅದರ ಪಾಠವು ಒಂದೇ – ಕ್ರಿಸ್ತನು, ಶಿರಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹ, ಮದಲಿಂಗನು ಮತ್ತು ಮದಲಗಿತ್ತಿ ಒಂದುಗೂಡುವುದು. ಇವರ ಸಂತಾನವು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾರಸುದಾರರು. ಎಲ್ಲಾ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೂ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ.

ಅಪೋಸ್ತಲನು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸಿನಾಯಿ ಬೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದ ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ಆತ್ಮೀಕ ಆಶಿರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ವಿಫಲವಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಆತ್ಮೀಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಉಳಿಕೆಗಳು ಐಹಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ದೇವರ ನಿಜವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಸದಸ್ಯರು ದೇವರು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದವರಿಗೆ ಕಾದಿರಿಸಿದ ಪರಲೋಕದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಂಡ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರರೂ ಆದರು. ಐಹಿಕ ಸಂಗತಿಗಳುಳ್ಳ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಉಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ದೇವರು ಅನ್ಯಜನರಿಂದ ಕರೆದ ಆತ್ಮೀಕ ವರ್ಗದ ಇತರರು ಉಭಯರೂ ಸಿನಾಯಿ ಮತ್ತು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗಿಂತ ಉನ್ನತವಾದ ಸಂಕೇತವಾದರು, ಅಂದರೆ ಚಿಯೋನ್ ಪರ್ವತ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಯೆರೂಸಲೇಮ್. ಇದರ ಮಹಿಮಾ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಕಟನೆ ೨೧ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ದೇವರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ, ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಐಹಿಕವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಂದಲೂ ಬೇರೆ ಮತ್ತು ಭಿನ್ನವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಸಿನಾಯಿಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮೂಲ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇವೆ : ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಯಾವ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿದೆ? ಅಪೋಸ್ತಲನು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸಿ **" ನೀವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾಧೀನರಲ್ಲ, ಕೃಪಾಧೀನರಾಗಿದ್ದೀರಿ"** (ರೋಮ ೬:೧೪) ಎಂದುಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಏನು! ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಇಲ್ಲವೆ? ದಶಾಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಅವರು ಬದ್ಧರಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ನಾವು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ – ಈ ದಶಾಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಅಬ್ರಹಾಮನಾಗಲೀ, ಇಸಾಕನಾಗಲೀ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವು ಇಲ್ಲ ಅವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಅವಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾ ಈ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವೆಂಬ ಆತ್ಮೀಕ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತಯೇಸುವಿನನಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಯಾರು ದೇವರ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದಂಡನೆಯಿಂದಲೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರೆಡೆಗೆ, ಮತ್ತು ಆತನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳೆಡೆಗೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇತರರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತತವೂ ಆಗಿದೆ. ಅವರು ದೇವರೊಡನೆ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ನೂತನವಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಾವೀಗಾಗಲೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಂದಂತೆ ಒಂದು ಸ್ಥಿರವಾದ ಸಮರ್ಥನೆ ಅಥವಾ ಭರವಸೆಯ ಔಚಿತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಭರವಸೆಯ ಔಚಿತ್ಯವು ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೂಲಕ ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನೀತಿಯ ವಸ್ತ್ರದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಆತನ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಿನ, ಆಲೋಚನೆಯ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಯೆಗಳ ದೋಷವು ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಶ್ವೇತ ನಾರುಮಡಿಯನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ – ಸಂತರುಗಳ ನೀತಿವಂತಿಕೆ, ಅವರ ಶಿರಸ್ಸೂ ವಿಮೋಚಕನೂ ಆದವನ ಅರೊಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನೀತಿವಂತಿಕೆ. ಈ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಪ್ರೀತಿಯ ಉದ್ಯೋಗದ ಮೇರೆಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾಗಿ ಆತನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಿಲುವು ತಾಳುವ ಅಂಗೀಕಾರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯ ಪ್ರಕಟನೆ ಏನೆಂದರೆ ದೇವಕುಮಾರನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ದೇವರ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ನೀತಿನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವರು ಮೆಚ್ಚುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೃಪಾಶೀವಾದಗಳನ್ನು ನೀಡುವಾತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೀಸಲಾದ ಸಜೀವ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ದೈವಿಕ ಆಹ್ವಾನದ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕನುಸಾರ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ತ್ಯಾಗ ಅಥವಾ ಲೌಕಿಕ ಆಸಕ್ತಿ, ನಿರೀಕ್ಷೆ , ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಬಹುಮಾನದ ಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರೀತಿಯಂದಲ್ಲ ಆದರೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಅಂದರೆ ದೈವಿಕ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ದೇವರೆಡೆಗೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ದೇವರ ಎಲ್ಲಾ ಅದ್ಭುತ ಯೋಜನೆಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಚುರುಕುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಈ ಅರಿಕೆಯು ಕರ್ತನಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರಗೊಂಡು, ಆತನ ಆತ್ಮವು ಪಾಲುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವರು. ***–"ಪ್ರೀಯರೇ, ಈಗ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ: ಮುಂದೆ ನಾವು ಏನಾಗುವೆವೋ ಅದು ಇನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದರೆ ನಾವು ಆತನ ಹಾಗಿರುವೆವೆಂದು ಬಲ್ಲೆವು; ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನಿರುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ಆತನನ್ನು ನೋಡುವೆವು"*** (ಈ ಆಲೋಚನೆಯು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ) (೧ ಯೋಹಾನ ೩:೨).

ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ದೇವದೂತರಂಥಃ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಿನಾಯಿಯ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಾನೋ? ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ದೇವರು ಇರಬಾರದೆಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಯೋ? : ಅವರು ಅವುಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬಾರದು, ಅವರು ಆಶಿಸಬಾರದು, ಕದಿಯಬಾರದು, ಸುಳ್ಳುಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಬಾರದು ನರಹತ್ಯ ಮಾಡಬಾರದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆಯೋ? ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುದೇನೆಂದರೆ "ಇಲ್ಲ". ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಆತನು ತನ್ನ ದೇವದೂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂಥಃ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದಏರಿಂದ ಇಂಥಾ ನಿಯಮಗಳು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನೀಡಲ್ಪಡುವುದೇಂದು ನಾವು ಯಾಕೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು? ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ಈ ನೂತನಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾನಲ್ಲವೋ? ಆತನು ತನ್ನಾತ್ಮನನ್ನು ಅವರಿಗೇ ನೀಡಲಿಲ್ಲವೋ? ಆತನ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಅವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಚಾನುಸಾರವಾಗಿರಲು ಬಿಡದೆ ಇಂಥಾಃ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ? ನಾವು ಸೇವಕರನ್ನು (ದಾಸರನ್ನು) ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಗಳ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತ್ವವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಅವರ ಒಡೆಯನ ಆತ್ಮವಾಗಲೀ , ಮನೋಧರ್ಮ ವಾಗಲೀ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತನ ಆತ್ಮನಿಂದ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತೊಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಕೃಪಾಪೂರ್ಣ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆಕೆಲಸ ದವರಾಗಿರಲು ಹರ್ಷಿಸುವ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಊಹಿಸುವಾಗ ಅಂಥಾಃ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಅಂಥಾಃ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ಅಧೀನ ಪಡಿಸುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ?.

ಮೋಶೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆತನದವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸೇವಕನಾಗಿದ್ದ. ಮತ್ತು ಸೇವಕರುಗಳ ಕುಟುಂಬವು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಪಾಪದ ಕಾರಣ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ ಸಂತಾನವು ಬರುವವರೆಗೆ ಕೂಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಮಾನುಷ್ಯ ದೇಹದ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಳಿಸದೆ ದಾಸತ್ವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸ್ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನಾದನು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನ್ಯಾಯಯುತ ವಾದುದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಾನು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ ಆತನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಮರಣದಿಂದ ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಂದಾಗ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅನೇಕ ಸಹೋದರರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ಹಾಗೆ ಎದ್ದು ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗನಾದನು. ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿ ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾಧೀನನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಆತನು ಆ ಧಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳ ನೂತನ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಾಗಿದ್ದನು. ; "ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ (ಮಕ್ಕಳ) ಮನೆಯ ಮಗನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡುಕೊಂಡಿರುವುದಾದರೆ ನಾವೇ ಆ ಮನೆ ಆಗಿದ್ದೇವೆ". ನಾವು ಇನ್ನೂ ಮರ್ತ್ಯದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ನಾವು ಮಾಂಸ ಶರೀರಿಗಳಲ್ಲ, ಮಾಂಸಧಾರಿಗಳಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರಂತೆ

ದೇವರಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಗುಡಾರವೋ ಎಂಬಂತೆ ಮರ್ತ್ಯದೇಹಿಗಳಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ವಾಸಿಸುವ ನಾವು ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಬುದ್ದಿಚಾತುರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸಮಗ್ರದೇಹದ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಮಹಿಮ ಹೊಂದಿದ ನಮ್ಮ ಯಾಜಮಾನನಂತಾಗಲು ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ –***"ನೀವಾದರೋ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇವರ ಆತ್ಮನು ವಾಸವಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಶರೀರಾಭಾವಾಧೀನರಲ್ಲ. ದೇವರಾತ್ಮನಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದೀರಿ"*** (ರೋಮ ೮:೯) ಹೀಗಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ದೈವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹರಿಸದ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಾರರು. ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡ ಈ ಎಲ್ಲಾ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಅಲೋಚಿಸಲಾರರು. ಅವರು ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳ ಮೂರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೀ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಾಗಲೀ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯೋಚಿಸಲಾರರು. ಅವರು ಇತರರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕದಿಯುವುದಾಗಲೀ ಮಾಡದೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನೀಡ ಬಯಸುವರು. ಅವರು ಬೇರೆಯವರ ವಿರುದ್ದ ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಲೋಚಿಸದೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯು ಇತರ ಸಹೋದರರ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮತ್ರವಲ್ಲ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕುವುದು. . ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರರು. ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೆ ಕೊಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗುವರು – ಹೌದು ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ನೀಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪರಿಶುದ್ದಾತ್ಮನು ಅವರ ನಾಯಕನನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಈಡುಬಲಿಯಾಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದನು. ದೇವರು ಸೇವಕರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯವರಿಗೂ ಕಟ್ಟಳೆ ಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಾದರೆ ಅದು ಸರಿಹೊಂದಲಾರದೆಂದು, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯುಕ್ತವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳದೆ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಎಂಬುದು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳ್ಳದೆ ದೇವರಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಂಥಾಃ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ವಶವರ್ತಿಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. –***"ಯಾವನಿಗಾದರೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮನು*** (ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರವೃತ್ತಿ) ***ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನವನಲ್ಲ"*** (ರೋಮ ೮:೯).

ಆದರೆ, ಈ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಕಾನೂನುಗಳೂ, ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ನಾವು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ದೈವಿಕ ನಿಯಮಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಟವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯೆಂದರೆ **'ಪ್ರೀತಿ'.** ದೇವರ ನಿಮಯಗಳು ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿವೆ, ಎಷ್ಟೋ ಶೊಧಕವಾಗಿವೆ, ಗ್ರಂಥಿಗಳನ್ನೂ ದೇಹಸಾರವನ್ನೂ ವಿಭಾಜಿಸು ವಂತಾದ್ದಾಗಿವೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಹೊರತಾಗಿ ಅವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರೂ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವುದೆಂದರೆ ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು, ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುವುದೋ ದೇವರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯೂ, ಲಕ್ಷಣವೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಿಧೇಯತೆಯ ನಂತರವೇ ಜೀವಿಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಸಂತೋಷಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ.

ಅಂಥಾಃ ದೇವರ ಮತ್ತು ಆತನ ನೈತಿಕತೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೇ ನಿಯಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ನಿಯಮದಿಂದ ಮರಣ ಪರಿಯಂತದವರೆಗೂ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾದಲ್ಲಿ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ಲೋಕದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಐಹಿಕ ಬಲಹೀನತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯವಾಗಿದ್ದು ವೈರಿಯನ್ನು ವಿರೋಧವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ದೇವರ ಕೃಪಾ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಅತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ

ವಿಜಯಿಗಳನ್ನು ಅತನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಅರ್ಹತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮೇಲೆತ್ತುವುದು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾದ ಅವಿಧೇಯತೆ, ಮತ್ತು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಠಮಾರಿತನದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದು ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರದ ಭಾವವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುವುದು – ಅಂದರೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ನಂದಿಸುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿ ಮರಣ ಹಾಗೂ ನಿರ್ನಾಮ.

ಅಪೊಸ್ತಲನು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಬದಲಾಗಿ ಇರಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ'' ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ಹೆಚ್ಚಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇರಬೇಕೋ? ಎಂದಿಗೂ ಇರಬಾರದು. ಪಾಪದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತವರಾದ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲೇ ಬದುಕುವುದು ಹೇಗೆ? (ರೋಮ ೬:೧–೨). ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇಸತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಇಚ್ಚೆಗಳು ಪಾಪದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ನೀತಿಯುಳ್ಳ ಹೊಸಜೀವಿತವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ದೇವರೆಡೆಗೆ ಮತ್ತು ನೀತಿಯೆಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜೀವಂತಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನಾವು ಪಾಪದ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತವರು ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಎಂದಾದರೂ ಪಾಪದ ಪಾಲಿಗೆ ಜೀವಿಸುವವರಾದರೆ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು, ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಅನೀತಿವಂತಿಕೆಗಾಗಿವೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ದೇವರಿಂದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಂದು ಎಣಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಮೂಲಕವೇ ಹಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಳಿದುಹೋಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಆತನಲ್ಲಿ ನೂತನವಾಗಿತ್ತು .

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಹಿಡಿದು ಅಂಥಾಃ ಕೇವಲ ದೈಹಿಕ ಮುಗ್ಗರಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವರದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಶ್ರೇಷ್ಟತೆಯನ್ನೂ ಮುಂದಣ ಯುಗದ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪತನಹೊಂದುವುದರ ನಡುವಣ ಇರುವ ವತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ಈ ಪತನದಿಂದ ನಾವು ಮೇಲೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ (ಇಬ್ರಿಯ ೬:೪–೬ ಮತ್ತು ೧೦:೨೬ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ನಾವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ವತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಮುಗ್ಗರಿಸುವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮರ್ತ್ಯ ಶರೀರವು ವಿರೋಧಿಯ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದಾಗಿ ವಂಶಪಾರ್ಯಂಪರ್ಯವಾದ ಬಲಹೀನತೆಗಳ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಾಗಲೀ, ಇಚ್ಛೆಯಾಗಲೀ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ, ಅಂಥಾಃ ಮುಗ್ಗರಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ ದುಃಖಿಸಬೇಕು, ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೆಣಗಬೇಕು. ಆದರೂ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವುಗಳು ನಮ್ಮ ಗುಣನಡತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬದಿರಲು , ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು, ಆದರೆ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೂಲಕ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಲು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ದುಃಖದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ತನ್ನ ದೇಹವು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಗ್ಗರಿಸಿತೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಕಂಡು ಬಂದ ತನ್ನ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಆತನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಕರ್ತನಲ್ಲಿ, ಆತನ ಶಕ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಲಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದೇ ಅಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ತುತ್ತಾಗಬಾರದು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ನಾವು ದೈಹಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇಡಬಾರದೆಂದು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವರೆಡೆಗೆ ನೋಡುವುದಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಮತ್ತು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಯೇಸುವಿನ

ತ್ಯಾಗದ ಅರ್ಹತೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿವುದಕ್ಕೆ ಹೆಣಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕರ್ತನು ತಾನೇ ಹೇಳಿದಂತೆ "ದೇವರು ತಾನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ". ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಧೈರ್ಯ ವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಪಾಪಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು – ಪಾಪವನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಆಪಾದಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾವು ಪಾಪದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿರುವವರೆಗೇ ದೇವರಾದುಕೊಂಡವರ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಏನನ್ನೂ ಆಪಾದಿಸಲಾರರು. ಯಾಕೆಂದರೆ – ***"ದೇವರು ಆದುಕೊಂಡವರ ಮೇಲೆ ಯಾರು ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸಾರು. ದೇವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವವರು ಯಾರು? ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದು ದೇವರ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಬೇಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ."*** (ರೋಮ ೮:೩೩,೩೪).

ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕಾನೂನಿನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಕರ್ತನೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮವೇ ಅಸ್ಥಿವಾರವಾಗಿರುವಾಗಿದ್ದು ಇದರಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಾವುಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆ ನಿಯಮವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾವಿನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರೀಯ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ವಿನಯ, ತಾಳ್ಮೆ, ಸಹೋದರ ಕರುಣೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪಡಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು, ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮಾತ್ರವೇ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಗುರಿಗಾಗಿ ಓಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು

ಅಪೋಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅನುಭವವನ್ನು ಒಂದು ಓಟದ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರವನ್ನೂ, ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು, ದೈಹಿಕ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಲೌಕಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ನಮಗಾಗಿ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಓಟವನ್ನು ಶಾಂತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓಡುವಂತೆ ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಹುಮಾನದ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಬಹುದು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ ಆ ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದು. (ಫಿಲಿ ೩:೧೪, ಇಬ್ರಿಯ ೧೨:೨, ಎಫೆಸ ೬:೧೩ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ) ಇದು ನಮಗೆ ಓಟದ ಮೈದಾನದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮೊದಲನೆಯ, ಎರಡನೆಯ, ಮೂರನೆಯ ಕಾಲುಭಾಗದ ಗುರಿಗಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಕಷ್ಟಗಳು, ವಿರೋಧಗಳು, ಆಮಿಷಗಳು ಮತ್ತು ನಾವೇ ಈ ಓಟವನ್ನು ಆರಂಬಿಸುವುದು. ನಾವು ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪದ ಹೊರತು ನಾವು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಲಾರೆವು. ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಳವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಸಂಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸಲಾರೆವು ಮತ್ತು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರರಾಗಲಾರೆವು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಇಡಿ ಓಟದ ಮೈದಾನವೇ ದ್ವಾರದಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ದ್ವಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೇವರೆಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ಆತನ ಕೃಪೆಗಾಗಿ. ಈ ರೀತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಬದ್ಧವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ

ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಸಜೀವ ಯಜ್ಞವನ್ನಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿರುವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ನಾವು ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ತೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಸಹಾ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಈ ಬೇಕು ಅಥವಾ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರೀತಿ ಎಂಬುದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸರಿಯಾದುದು, ವಿವೇಚನೆ ಉಳ್ಳದ್ದು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಇದು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೂ ಶ್ರೇಷ್ಟಮಟ್ಟದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ನಡೆಸುವಂತಾಗ ಬೇಕು. ನಾವು ಮೊದಲನೆಯ ಕಾಲು ಭಾಗದ ಗುರಿಯವರೆಗೆ ಓಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ನಂತರ ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದನ್ನು – ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಎಂಬ ಪದವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಆತನ ಅದ್ಭುತ ಮತ್ತು ಅಮೋಘವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಕಾರ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ದೇವರ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪು, ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನ, ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿ, ದೈವಿಕ ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಈ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವಾಗ ನಾವು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅದು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ನಾವು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದರಿಂದ.

ಓಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಮುಂದುವರೆಯುವಾಗ, ನಾವು ಎರಡನೆಯ ಕಾಲು ಭಾಗದ ಗುರಿಯನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ನಾವು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಕಲಿತದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾಪವನ್ನು ಹೇಸಲು ಸಹಾ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪವೆಂಬ ಮಹಾ ಅಲೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಉರುಳಿಸುವ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮುಣುಗಿಸಿ ಅದರ ಸಂಬಳವಾದ ಮರಣವನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಈ ಎರಡನೆಯ ಕಾಲು ಭಾಗದ ಗುರಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಚೈತನ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಪಾಪದ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಮೂರನೆಯ ಕಾಲುಭಾಗದ ಗುರಿಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ತಲಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ–ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಡಕು ಸಂಗತಿಗಳು ಅಂದರೆ ಮಾನವಜಾತಿಗೆ ಹಾನಿ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು, ದೇವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡದಿರುವುದು ಮುಂತಾಗಿ ದೈವಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಇತರರಿಗಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಅನುಕಂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ದೇವರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಪಾಪವನ್ನು ವಿರೊಧಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತೇವೆ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ನಾವು ಸಹೋದರರ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಭಿನ್ನವಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವೀಗ ಅವರನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮತ್ತು ಅವರ ಮರ್ತ್ಯ ಶರೀರಗಳ ಅಂತರವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದರ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯು ನಮಗೆ ವಿಶದವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಹೋದರರನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಂದು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ವಿವಿಧ ಶಾರೀರಿಕ ಬಲಹೀನತೆಗಳಲ್ಲಿ, ತಪ್ಪು ನಿರ್ಣಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯು ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದು ನಾವು ಅವರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣತೆರಲೂ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ, ಪ್ರತಿ ಘಳಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಲೌಕೀಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಯ, ಪ್ರಭಾವ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕಾನೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ಅವರ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯತ್ತ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಲು ಮತ್ತು ಗುರಿಯ ಅಂತಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಡಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹುಮಾನ ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಂಥಾಃ ಪ್ರೀತಿ? ದೇವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಅರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಪ್ರೀತಿ ಹೇಗೆ ದೊಡ್ಡದು? ನಾವು ಉತ್ತರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ನೀವು ವೈರಿಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಪ್ರೀತಿಸಲು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದಾಗ ನಿಗಧಿ ಪಡಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿ ಇದಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೇದುಕಿನ ಸಲುವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ವೈರಿಗಳೂ, ಅನ್ಯರೂ, ಪರಿಚಿತಿಯಿಲ್ಲದವರೂ ಆಗಿದ್ದಾಗ ದೇವರು " ಲೋಕವನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೀತಿಸಿದನು" ; "ನಾವು ಇನ್ನೂ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು" . ಇದೇ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಅದರ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದು. ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಯಾರು ಕರ್ತನಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು.

ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆಯೇ ತನ್ನ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕೆಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ದೇವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆಯೇ ತನ್ನ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯೇಸು ತನ್ನ ಶಿಶ್ಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆಯೇ ತನ್ನ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇವರು ತನ್ನ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದುದನ್ನು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದನು. ಯೇಸು ತನ್ನ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೆಂದರೆ ಆತನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದನು. ಅವರ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವೈರತ್ವವಾಗಲೀ, ಮತ್ಸರವಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಆತನು ಸೂಕ್ತಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಯುಗದ ದಿವ್ಯಾಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದವರು ಸಹಾ ದೇವರು ಆತನೆಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿರು ಸುರಿಸುವಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಬಿನ್ನಹಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. (ಜೆಕರ್ಯ ೧೨:೧೦ ನೋಡಿ) ***" ನಿಮ್ಮ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರಿ ; ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸೆಪಡಿಸು ವವರಿಗೋಸ್ಕರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ"*** (ಮತ್ತಾಯ ೦೫:೪೪) ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ವಿವರಿಸುವಂತೆ ವೈರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯು ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಹಿಭಾವನೆ, ಕಡುಮಾತ್ಸರ್ಯ ಅಥವಾ ಬದ್ಧದ್ವೇಶವಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು. ಅದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಯಾವ ವೈರಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಡುಕಿನ, ಮತ್ಸರದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆದುಕಬಾರದು.

ಹೋ! ವೈರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಹಗೆ, ದ್ವೇಷ ಅಥವಾ ಕಚ್ಚಾಟ ಇದ್ಯಾವುದನ್ನೂ ಕದಡದ ಎಂಥಾಃ ದೀರ್ಘಸಹನೆ ಮತ್ತು ಸಹೋದರ ಕರುಣೆಯು ಈ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ! ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ನಾವು ಓಡಬೇಕಾದ ಗುರಿಯು ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇದರ ತತ್ವವಿಧಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ನಾವೀಗ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದೇವರು ಬಹು ಕೃಪಾಪೂರ್ಣನಾಗಿ ನಮಗೆ ಈ ಓಟವನ್ನು ಓಡುವ ಮತ್ತು ಈ ಗುಣಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ***" ಆತನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲನು, ನಾವು ಧೂಳಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನ್"*** (ಕೀ ೧೦೩:೧೪). ಪರಂತು ನಾವು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿ ದೇವರ ಪ್ರೀಯ ಕುಮಾರನೊಂದಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಜೊತೆವಾರಸುದಾರರಾಗ ಬೇಕಾದ್ದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ನಾಯಕನಾದ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವು ಈ ಓಟವನ್ನು ಓಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ; ಪ್ರೀತಿಯ ಈ ವಿವಿಧ ಲಕ್ಷಣ ಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ; ಆತನು ಸಮರ್ಪಕನಾಗಿದ್ದು ಆತನ ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಪಕನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂದರೆ, ಆತನು ಈ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಧೃಡವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ದೇವರ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೋಘವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ತೆರೆಯುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುವನೋ, ಮತ್ತು ಆತನು ತನ್ನ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಆತನ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದೇ. ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದನೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಜಡಿದ ವೈರಿಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಅರ್ಪಿಸಿದನೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಇಂಥಾಃ ಅನುಭವವು ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ದೇಹಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಓಟದ ಈ ಕಾಲು ಭಾಗದ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಓಡಬಹುದು. ಅವರು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೇಗನೇ ತಲುಪಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕಡಿಮೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿದ್ದು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಉತ್ಪಾದಕನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ತತ್ಪರನಾಗಿದ್ದು ಓಟದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿತೋರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಬದ್ಧ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದುವರೆದು ದೈವಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು , ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಗಮನೀಯವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ದಾಟಿ ಸಹೋದರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಇದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ವನ್ನಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸದ ಮನೆಯವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರ ವೈರಿಗಳಿಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ. ಇದು ಅವರನ್ನು ಮಾತ್ತು ಮತ್ತು ಕ್ರೀಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾನಿಯಿಂದ ತಡೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬಹಳ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇರುವುದಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆತನ ಸ್ವಂತ ಅನುಕಂಪದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಾಲವು ಅಲ್ಪವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಯಾವುದೂ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗದು ಎಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಬಹುಮಾನದ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು .

ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಂಥಾಃ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಕಡೆ ಉಸಿರಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸ ಬಾರದು ; ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ನಾವು ಅದನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು. ನಾವು ಯಾವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲಪುತ್ತೇವೋ ಅದು ನಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರುಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ **"ಮಾಡಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಜಯಶಾಲಿಗಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೂ ... "** . (ಎಫೆಸ ೬:೧೩) ಎಂಬ ಮಾತು ನಾವು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆಯೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವಾಸದ ಶೋಧನೆ, ತಾಳ್ಮೆಯ ಶೋಧನೆ, ಪ್ರೀತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಲೋಕವು ಕೃಪೆಯ ಸ್ನೇಹಿತನಲ್ಲ, ನಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸೈತಾನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ಕದಡುವವನಾಗಿದ್ದು ನಾವು ಗಳಿಸಿದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಗಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಲೋಕದ ಪ್ರಾಣದ ಬೆಲೆ ತೆರುವವರೆಗೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯತ್ತ ಒತ್ತುಕೊಡಬೇಕು – ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಅವಕಾಸ ದೊರೆತಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದು. **" ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯುವವನು ನಂಬಿಗಸ್ತನು"** (೧ ಥೆಸ ೫:೨೪) ಆತನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವನು **–"ನನ್ನ ಕೃಪೆಯೇ ನಿನಗೆ ಸಾಕು"** (೨ ಕೊರಿ ೧೨:೯).

ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾವಿಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ದೇವರ ದೇವದೂತ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿರುವ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ – ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅವರ ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಅವರ ಸಾಮರಸ್ಯ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿದೆ. ಧರ್ಮಯುಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನುಗಳು, ವಿಶೇಷ ಕಾಯಿದೆಗಳು, ನಿಯಮಗಳು, ಬಲವಂತ ಸುಲುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮಯುಗದ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಆಶಿರ್ವಾದ ವವ್ಯಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಹೇರಲಾಗುವುದು. ಪರಂತು ಧರ್ಮಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೆಂದು ಯಾರು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಈ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಹೃದಯಗಳ ಮೇಲೆ ದೇವರ ನಿಯಮ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ದೈವ ಲಕ್ಷಣದ ಭಾಗವಾಗಿವೆ. ಮಾನವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪುನಃವಶಗೊಂಡ ಈ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ನಂತರ ಆತನಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರಗೊಂಡು ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಪಡಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಸಂಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಆತ್ಮೀಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆರಾಧಿಸುವವರನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಭೂಲೋಕ ಹಾಗೂ ಪರಲೋಕಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ಇರುವಾಗ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಾಗ , ನಮ್ಮ ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಅಸಮರ್ಪಕವಾದ ಭಾವನೆಗಳಿಗಿಂತ ದೈವಿಕ ವಿಧೇಯತೆಯ ಮಟ್ಟವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ಪದವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಟ್ಟವು ದೇವರ ಸಮಗ್ರವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆತನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಬದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಲಕ್ಷಣವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಎಷ್ಟೊಂದು ವೈಭವಯುತ!. ಪ್ರೀತಿಯು ಆತನ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಯಮವನ್ನು ನಾವು ಊಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಸಾರಾಂಶವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೀಗ ಗಮನಿಸ ಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಮಾಂಸವೆಂಬ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಅದರ ಬಲಹೀನತೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಮಯದಿಂದ ಪರಸ್ಪರರ ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವು ತಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ನೂತನ ನಿಯಮವನ್ನು ಕರ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು **"ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮ"** ಎಂದು ಬಹಳ ಚಂದವಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮ

ನಾವೀಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದಂತೆ ಸುವರ್ಣ (ಚಿನ್ನ) ಎಂಬುದು ದೈವಿಕವಾದವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮವೆಂದರೆ ದೈವಿಕ ನಿಯಮವೇ ಆಗಿದೆ. ನಾವೀಗತಾನೇ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ದೇವರ ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ನಿಯಮವು **'ಪ್ರೀತಿ'**ಯಾಗಿದೆ. " ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನು ನಿನಗೆ ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಆತನಿಗೂ ನೀನು ಮಾಡಬಾರದು"ಎಂಬುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಮಾನವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಈ ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮವನ್ನು ನಿಕಟವಾಗಿ ಸಮೀಪಿಸಲು ಆತನಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿರುವ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಕರಾತ್ಮಕವಾದ ಒಳ್ಳೆಯತನವಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮವಾಗಿದ್ದು ಇದನ್ನು ಕರ್ತನು ತನ್ನ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಇಂದು ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದರ ಸಕರಾತ್ಮಕವಾದ ರೂಪವಾದ "ಇತರರು ನಿಮಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಯಸುವುದನ್ನೇ ಅವರಿಗೂ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಇದು ಸಕರಾತ್ಮಕವಾದ ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಸಜೀವವುಳ್ಳದ್ದು, ಕ್ರೀಯಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಅವರ ಅಸ್ಥಿತ್ವದ ಈ ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗುವಲ್ಲಿ ಅವರು ನೂತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಶಿಶುಗಳಾಗದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಅವರ ಕಠಿಣ ರೀತಿಯ ವಿಷಾದಕರ ಹಾಗೂ ಖೇದದ ಸಂಗತಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಯಮದ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯು ವೇದನೆ ಮತ್ತು ವಿಷಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆಗ ಅಂಥಾಃ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯು ಉದ್ಧೇಶಪೂರ್ವಕವಾದುದಲ್ಲ, ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದುದಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ತತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಂಕೇತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ, ಇದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಐಹಿಕ ಎಡವಿಬೀಳುವಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಉದ್ದೇಶ ಅಥವಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನೂತನ ಮನಸ್ಸು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಜೀವವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿಯೇ ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ಆಸಕವಾಗಿದ್ದು ಅದು ವಾಸಮಾಡುವ ಮಣ್ಣಿನ ಶರೀರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತವುಳ್ಳದ್ದೂ, ಜಾಗರೂಕವೂ, ಚೈತನ್ಯದಾಯಕವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಶರೀರದ ಬಲಹೀನತೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಲು ದೇವರು ದಯಪಾಲಿಸುವ ಸರ್ವಾಯುಧಗಳನ್ನು ಬಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾತಿನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕ್ರೀಯೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಾವುದೊಂದು ತಪ್ಪಾದರೂ ಸಹಾ, ಉತ್ತಮವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃವಶವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ದೊರೆಯುವುದು. ಮಣ್ಣಿನ ಘಟವು ತನಗೆ ವಿರೊಧವನ್ನೂ, ನಾಚಿಕೆ ಉಂಟಾಗುವುದನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಂಡು ನೂತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿರೋಧಿಸವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಕಾರ್ಯಶೀಲವಾಗುವುದು.

ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಈ ನಿಯಮವು ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಅವರ ಸಂಬಂಧದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. **"ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನನ್ನು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ, ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಣದಿಂದಲೂ, ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು"** ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಆತನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರದು. ಆತನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರವೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಸಹೋದರರೊಂದಿಗಿನ ಆತನ ಸಂಬಂಧದ ಮೇಲೆಯೂ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ – " ***ತಾನು ಕಂಡಿರುವ ಸಹೋದರನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದವನು ತಾನು ಕಾಣದಿರುವ*** (ವಿಶ್ವಾಸ ವೆಂಬ ಕಣ್ಣಿನ ಮೂಲಕವೇ ಹೊರತು) ***ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಾರನು. ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾವು ಆತನಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ*** " (೧ ಯೋಹಾ ೪:೨೦-೨೧). ಆತನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅಂದರೆ ಅವರು ತನಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದನ್ನೇ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಲು ಕಲಿಯುವಾಗ ಅದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆಂದು, ಈ ವರೆಗೆ ಆತನು ಮತ್ತು ಇತರರು ಜೀವಿಸಲು, ಆಲೋಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಕ್ರೀಯೆನಡೆಸಲು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜೀವನವು ಇದು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಸಹೋದರರು ಆತನೆಡೆಗೆ ಕರುಣೆ ತೊರಿಸಬೇಕೆಂದು, ನಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಬಯಸುವಂತೆ ಆತನೂ ಸಹಾ ಅವರಿಗೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಆತನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇತರರು ಆತನ ಅಸಮರ್ಪಕತೆ ಮತ್ತು ಬಲಹೀನತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ, ಈ ಮಾನವ ದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾರವಾದ ಆವರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ಆತನು ಸಹಾ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವು ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಜವಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ಆಡದಿರಲು ಬಯಸುವಂತೆ ಆತನು ಸಹಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ಇತರರು ತಾನು ವಿವೇಚನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ಆತನು ಇಷ್ಟಪಡದಿರುವಂತೆ ಆತನು ಸಹಾ ಇತರರು ವಿವೇಚನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಇದೇ ತತ್ವನ್ನು ಲೌಕಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಜೀವನಕ್ರಮವೇ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ ನಾವು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸಹಾ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. . ನಾವು ದೇವರ ಪ್ರಭಾವದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲು ಕಲಿಯುವಾಗ ಅಂದರೆ – ***"ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮುಸುಕುತೆಗೆದಿರುವ ಮುಖದಿಂದ ಕರ್ತನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಸುವವರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅಧಿಕ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಆ ಪ್ರಭಾವದ ಸಾರೂಪ್ಯವುಳ್ಳವರೇ ಆಗುತ್ತೇವೆ"*** (೨ ಕೊರಿ ೩:೧೮)

ನಮ್ಮ ನೂತನ ಮನಸ್ಸುಗಳು, ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಪ್ರಭಾವ ದಿಂದ ಅಧಿಕ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. (ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೊರಗಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ). ದೇವರ ವಾಗ್ದಾಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಾವು ಅಂತ್ಮವಾದ ಮಹಾ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿ, ಅಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬರುವುದು. ಅಪೋಸ್ತಲರುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಮೂಲಕ ಗದರಿಕೆಗೆ, ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಮಾತುಗಳೂ, ಬೋಧನೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಸಲಹೆಗಳೂ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ಗದರಿಕೆಗೆ, ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವೆಂದು ವಿವಿಧ ಸಹೋದರರುಗಳ ಮೂಲಕ ಪುನಃರುಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ಅನುಮೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನ ಮೂಲಕ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ. ಇದುವೇ ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮ. ಈಗ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ನೆರವೇರಲಾರವು ಮತ್ತು ಈಗ ಅವರಿಂದ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಲೂ ನೆರವೇರುವುವು.

ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕಾನೂನು

ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸರಿಯಾದ ಅಂಕೆ ನಿಯಮಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ದೇವರು ತುಂಬಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರು ದೇವರ ಈ ನಿಯಮದ ಉದ್ದ ಅಗಲ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕತೆ ನೋಡುವಾಗ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರೀತ್ಯೆಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಸಾರಾಂಶಗೊಂಡಿವೆ. " ಬಿಡುಗಡೆಯ ಧರ್ಮಪ್ರಮಾಣ" (ಯಾಕೋಬ ೧:೨೫ ನೋಡಿರಿ) ಎಂದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಇದನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ಈ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಕೇವಲ ತನ್ನ ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಂಡ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಹೊರತು ಇದು ಬೇರೆಯರಿಗೆ ಅದು ಅನ್ವಯವಾಗದು

ಇತರರು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ದಾಸರಂತೆ ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನೀಡುವ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ಮೂಲ ಕಾನೂನಿನ ದಂಡನೆಯಾದ ಮರಣ ದಂಡನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಈ ದಂಡನೆಗೊಳಗಾದ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿರುವ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಸಹಾ ಅಪರಿಚಿತರೂ, ಅನ್ಯರೂ, ಪರಕೀಯರೂ ಆಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ದೇವರಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಾದರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬರುವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಈಗ ಇದು ಕೇವಲ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ಹಿಂಡಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ವಿಮೋಚನೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಲು ಅಡಚಣೆಯುಂಟಾಗಿದೆ – ***" ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ದೇವರು ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಂಕುಮಾಡಿದನು"*** (೨ ಕೊರಿ ೪:೪) ***"ಮುಂದಣ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವಂಚಿಸುವ ಆತ್ಮಗಳ ನುಡಿಗಳಿಗೂ, ದೆವ್ವದ ಬೋಧನೆಗಳಿಗೂ ಲಕ್ಷಕೊಟ್ಟು ಕ್ರಿಸ್ತ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗುವರೆಂದು ದೇವರಾತ್ಮನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ*** (೨ ತಿಮೋ ೪:೧).

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಅಕ್ರಮಗಾರರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಸಮಾಜವು ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ನಾವು ಇದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅದರಂತೆ ವಿಮೋಚನೆಯ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಕಾನೂನು ಸಹಾ ಅಕ್ರಮಗಾರರಿಗೆ ಯುಕ್ತವಾದುದಲ್ಲ. ಅದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ – ಸಮಗ್ರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ವಿಧೇಯತೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಂತೆ ಆಳಲಾಗುವುದು. ಸಂತಾನವು ರಾಜ್ಯದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ(ಬೇಕೆಂತಲೇ ತಪ್ಪುಮಾಡುವವರು ಈ ವೇಳೆಗೆ ಎರಡನೆಯ ಮರಣದ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ) ತಾನು ಸಮರ್ಪಕವಾದುದೆಂದು ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದುದೆಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕಾನೂನಾದ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಸುವರ್ಣ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಅವರನ್ನು ದಾಸರನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಲಾಗುವುದು (ಇಬ್ರಿಯ ೧೩: ೧೭ ನೋಡಿರಿ). ಈಗ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕಾನೂನಿನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಲಾಗುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ " ಹಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ದಾಟಿ ಹೋಯಿತು, ಎಲ್ಲವೂ ನೂತನವಾಯಿತು". ಅವರೀಗ ಪಾಪವನ್ನು ಹೇಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ದೇಹವನ್ನು ತಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ದಮನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ – ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಲೋಲುಪ್ತಿ ಪಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ, ದೇವರ ಸಹಕಾರದೊಡನೆ ಲೌಕಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪಾಪದ ಲೋಕವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲವಾದ ಮರಣವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಈ ನೂತನ ದೈವೇಚ್ಛೆಯ ಹಾಗೂ ದೇವಾತ್ಮನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪಡಕೊಂಡವರು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಆತನ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಕಲಿಯುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಬಿಡುಗಡಿಯ ಕಾನೂನಿನ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷಿವಾಗಿ ಬರುವರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಡೆಯುವಿಕೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡದ್ದಾರೆ ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಿಡಿಗಡೆಯ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಕಲಿತವರು ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ – ಯಾರು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮೂಲಕ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ಇದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವ್ರು ಕರ್ತನ ನಿಯೋಗಳೂ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಆಶಿವರ್ದಿಸುವ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಧ್ಯಸ್ತರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಇಂಥಾಃ ಅರ್ಹತೆಯು ಅದೆಷ್ಟು ಅಗತ್ಯ, ಯಾರು ಬೋಧಕರುಗಳು, ಸಹಾಯಕರೂ,ಈ ಲೋಕದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳೂ, ರಾಜರುಗಳೂ ಆಗಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಅಗತ್ಯ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನೂ ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕೃಪವಂತರೂ ನಿಷ್ಟಾವಂತರೂ ಆದ ರಾಜಯಾಜಕರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದು.

'&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&